

SJÄLVFINANSIERING OCH RESULTAT

På denna plats i tidningen brukar jag anföra några enkla betraktelser om OA och framtiden utgående från det som planeras i olika budgeter i vår omedelbara närhet. Under åttiotalet har de betraktelserna nästan alltid varit positiva. OA har gått framåt med anställningar och egna medel att använda för vår forskning.

När vi skriver vintern 1992 så vet vi att tillvaron är hård inom de flesta delar av vårt samhälle. I stat och kommun kommer tiderna ännu en lång tid att vara hårda trots att den privata sektorn småningom kommer upp ur sin vågdal. Enligt utsago har Vasa stad långt kvar innan något "ljus syns i tunneln". Därför kommer också museisektorn i Vasa att ha det svårt länge till. Som alla vet brukar kulturen få vänta länge på sina pengar efter en konjunktursvängning.

Att OA då har planer på att utveckla sitt museum och att FD Bror Petterssons stora boksamling är på väg till Vasa är i dessa tider m.a.o. mycket olämpligt. Några ökade stöd från det allmänna har vi inte att vänta trots att våra planer är hur tacknämliga som helst.

Vår självfinansiering av forskningen på Valsörarna har det bättre förspant. Kapitalet i Valsörfonden och C-G Taxells hyllningsfond har vuxit och genom sin avkastning kan de stöda verksamheten.

Skall museet och samlingarna utvecklas måste idérikedomen användas flitigt. Kunde eventuellt OA:s verksamhet på ett naturligt sätt göras mer självbärande?

I dagens läge ger vår museiverksamhet en sådan möjlighet. Kunde museet nås av betydligt fler besökare (en ökning med flera hundra procent) kunde vi genom inträdesavgifter få in medel att driva museet och bekosta vården av OA:s stora vetenskapliga resurser, biblioteket och de andra samlingarna.

Tack vare vår ställning som fri obunden förening ligger besluten helt hos oss själva. Vi behöver inga kommunala tillstånd! Det är om denna utveckling mycket kommer att handla under de närmaste åren.

Thomas Öhman